

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžo/37/2015
Identifikačné číslo spisu:	2013200458
Dátum vydania rozhodnutia:	30.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2013200458.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a z členiek senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Jany Henčekovej PhD., v právnej veci navrhovateľa: JUDr. Jozef Krško, správca konkurznej podstaty úpadcu SĽŇAVA, poľnohospodársko-obchodné družstvo Sokolovce, so sídlom Piešťanská 278/108, Sokolovce, IČO: 00 208 256, zast. JUDr. Jozefom Krškom, advokátom so sídlom v Prievidzi, Hviezdoslavova 3, proti odporcovi: Okresný úrad Piešťany, Krajinská cesta 5053/13, Piešťany, za účasti: 1/ G. O., bytom L., 2/ B. L., bytom B., 3/ V. L., bytom L., 4/ W. M., bytom B. (zúčastnené osoby 2/ až 4/ ako právni nástupcovia po V. L., zomrelej dňa XX.XX.XXXX, naposledy bytom L.), v konaní o preskúmanie rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu v Trnave č. OPR-K2013/00074 zo dňa 10.05.2013, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 43Sp/44/2013-57 zo dňa 25.09.2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 43Sp/44/2013-57 zo dňa 25. septembra 2014 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi ani účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Predmet konania

Krajský súd v Trnave rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia potvrdil opravným prostriedkom napadnuté rozhodnutie OPR-K2013/00074 zo dňa 10.05.2013, ktorým právny predchodca odporcu podľa ustanovení zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len „reštitučný zákon“) rozhodol o reštitučnom nároku zúčastnených osôb, resp. ich právnej predchodkyne tak, že im priznal právo na navrátenie vlastníctva k tam uvedeným nehnuteľnostiam v určených podieloch.

O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že navrhovateľovi ani účastníkom konania ich náhradu nepriznal.

Krajský súd tak rozhodol potom, čo dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie odporcu bolo dostatočne odôvodnené a odporca sa riadne vysporiadal so všetkými dôkazmi a skutočnosťami.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku zdôraznil, že reštitučný zákon nadobudol účinnosť 01.01.2004, kúpna zmluva postihnutá absolútnou neplatnosťou pre rozpor s § 4 ods. 2 reštitučného zákona bola uzavretá dňa 15.03.2004 a lehota na uplatnenie reštitučných nárokov uplynula dňom 31.12.2004. Nepovažoval preto za relevantné tvrdenia navrhovateľa, že ho nikto neinformoval, že by sa na predmetné pozemky malo vzťahovať obmedzenie v zmysle reštitučného zákona a že ho nikto neupovedomil o uplatnení reštitučného nároku dňom 06.12.2004. Krajský súd poukázal na zákonnú povinnosť konkurzného správcu vykonávať správu majetku s riadnou starostlivosťou, do čoho nepochybne patrí aj oboznamovanie sa s platnou právnou úpravou majúcou vzťah k spravovanému majetku a zabezpečovanie si podkladov majúcich vplyv na možnosti nakladania s týmto majetkom.

K námietke navrhovateľa, že odporca nevyhodnotil význam a dosah Opatrenia Krajského súdu v Bratislave č. k. Z-2-1K 64/96 zo dňa 23.10.2003, krajský súd uviedol, že postup správneho orgánu, ktorý z toho nevyvodil záver o bezpodmienečnej platnosti predmetnej zmluvy a prekážku vydania vecí, považoval za správny. Vzhľadom na účel opatrenia v zmysle § 27 ods. 3 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení nesrkoších predpisov (ďalej len „zák.č. 328/1991 Zb.“) je evidentné, že príslušný konkurzný súd skúmal iba skutočnosť, či sa jedná o spôsobilý predmet na predaj mimo dražby v zmysle § 27 ods. 2 tohto zákona, pričom vychádzal z údajov poskytnutých konkurzným správcom. Konkurzný súd nemal za daných okolností dôvod skúmať existenciu prekážky pre uzavretie kúpnej zmluvy v zmysle reštitučného zákona. Za to, že právny úkon uzavretý v rámci kompetencií konkurzného správcu spĺňal všetky hmotnoprávne náležitosti pre platnosť právneho úkonu, zodpovedá v rámci výkonu svojej kompetencie v súlade s požiadavkou riadnej starostlivosti konkurzný správca.

Krajský súd bez ohľadu na vyššie uvedený záver o správnosti postupu pri právnom vyhodnotení neexistencie prekážky vydania nehnuteľnosti na základe reštitučného nároku zistil, že zo strany správneho orgánu došlo k pochybeniu v konaní tým, že v zmysle § 14 Správneho poriadku nekonal s nadobúdateľom sporných nehnuteľností W. X., ktorého práva nepochybne vydaním napadnutého rozhodnutia boli dotknuté. Na druhej strane nemožno opomenúť, že súd je viazaný rozsahom odvolacích dôvodov a uvedené pochybenie samo o sebe podľa krajského súdu nebolo dôvodom na zrušenie rozhodnutia odporcu v zmysle § 250j ods. 3 O.s.p.; v zmysle § 250i ods. 3 O.s.p. súd neprihliada na procesné pochybenia, ktoré nemohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Krajský súd k uvedeného dodal, že rešpektuje právo každého účastníka správneho konania, vrátane opomenutého, na hájanie svojich práv v správnom konaní, ako jeden zo základných princípov správneho konania a súčasť práva na súdnu alebo inú ochranu v zmysle Dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Na druhej strane však dôraznil, že z obsahu spisu vedeného na Okresnom súde v Piešťanoch pod sp. zn. 4C/351/2008 bolo evidentné, že o vedení správneho konania vo veci reštitučného nároku kupujúci ako zapísaný vlastníak pozemkov vedel, resp. musel vedieť. Z pripojených kópií častí súdneho spisu mal krajský súd za preukázané, že dňa 14.12.2006 bol na Okresný súd Trnava podaný návrh Urbárskeho pozemkového spoločenstva Ratnovce a F. Z. proti odporcom JUDr. Jozef Krško, správca konkurznej podstaty úpadcu SĽÁVA, POD Sokolovce a W. X. o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 16.03.2004, predmetom ktorej boli pozemky vedené na LV č. XXXX, XXX, XXX a XXX, pričom dôvod neplatnosti bol preukazovaný porušením § 4 ods. 2 reštitučného zákona. Žaloba bola doručená na vedomie W. X. ako odporcovi 2/ v zastúpení advokátom, ktorý na túto skutočnosť reagoval podaním doručeným súdu dňa 06.10.2011. Kupujúci sa osobne zúčastnil pojednávania, podal písomné vyjadrenie k žalobe a v prípade záujmu bolo teda v jeho možnostiach zúčastniť sa správneho konania, resp. domáhať sa účasti v takomto konaní pred správnym orgánom. Bez ohľadu na to, že tak neurobil, mal krajský súd za to, že ani jeho prípadná účasť, resp. argumenty, ktoré by mohol vzniesť by nemali a nemohli mať žiaden vplyv na záver o správnosti napadnutého rozhodnutia.

V prejednávanej veci krajský súd za rozhodujúcu považoval skutočnosť, že kúpna zmluva zo dňa 16.03.2004 je absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle § 4 ods. 2 reštitučného zákona.

II.

Odvolanie navrhovateľa

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie žiadajúc jeho zmenu a zrušenie rozhodnutia odporcu.

Zdôraznil, že uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn.: Z-2-1K 64/96-236 zo dňa 21.11.2002, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.01.2003, bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka Sĺňava, POD Sokolovce. Dňom právoplatnosti tohto uznesenia povinný subjekt podľa § 4 reštitučného zákona prestal existovať. Kúpna zmluva bola uzavretá dňa 16.03.2004 a následne príslušná správa katastra povolila vklad vlastníckeho práva v prospech kupujúceho z kúpnej zmluvy a to dňa 24.03.2004 pod č. V 510/04. Navrhovateľ trval na tom, že kúpna zmluva bola uzavretá riadne v zmysle opatrenia Krajského súdu v Bratislave č. k. Z-2-1K64/96 zo dňa 23.10.2003.

Oprávnené osoby si dňa 06.09.2004 uplatnili nárok na navrátenie vlastníctva k predmetným pozemkom, urobili tak teda v dobe, kedy povinná osoba ako vlastník už neexistovala, nakoľko dňom povolenia vkladu v katastri nehnuteľnosti 24.03.2004 pod č. V 510/04 bol zapísaný iný vlastník.

Preto navrhovateľ trvá na svojom názore, že správny orgán mal vyhodnotiť uzavretie kúpnej zmluvy a následné povolenie vkladu ako prekážku vydania veci. Žiadne relevantné doklady a podklady ako prekážky k speňažovaniu konkurznej podstaty ku dňu uzavretia kúpnej zmluvy a jej následnému odkladovaniu neexistovali a ako správca konkurznej podstaty v čase realizácie predmetného opatrenia súdu nemal vedomosť ani žiadnu informáciu o tom, že na predmet prevodu sa vzťahoval reštitučný zákon.

III.

Vyjadrenie odporcu

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa poukázal predovšetkým na ustanovenie § 4 ods. 2 reštitučného zákona, v zmysle ktorého je povinná osoba povinná s pozemkami až do navrátenia vlastníctva k pozemkom oprávnenej osobe nakladať so starostlivosťou riadneho hospodára a nemôže pozemok previesť odo dňa účinnosti tohto zákona do vlastníctva iného pod následkom absolútnej neplatnosti takéhoto úkonu. Dodal, že povinnou osobou boli právnické osoby, ktoré ku dňu účinnosti reštitučného zákona mali k pozemku vo vlastníctve SR právo hospodárenia alebo právo správy a poľnohospodárske družstvá.

Vzhľadom na skutočnosť, že k predmetným pozemkom bol uplatnený nárok na navrátenie vlastníctva k pozemkom podľa reštitučného zákona, vyššie uvedená kúpna zmluva bola neplatná zo zákona.

Z uvedeného dôvodu odporca navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

IV.

Rozhodnutie a postup správneho orgánu

Zúčastnené osoby, resp. ich právna predchodkyňa, si uplatnili reštitučný nárok podľa reštitučného zákona dňa 06.09.2004 k pozemkom k pozemkom zapísaným v PKV č. 2, 3, 4 k. ú. L., ktoré tvoria pasienkové spoločenstvo v k. ú. L., z dôvodu, že pozemky prešli na štát alebo inú právnickú osobu v dôsledku odňatia bez náhrady postupom podľa zákona č. 81/1949 Zb. SNR o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných právnych útvarov.

Odporca v rozhodnutí konštatoval, že dňa 15.03.2004 bola uzavretá kúpna zmluva o prevode bývalých

urbárskych pozemkov vo vlastníctve družstva v k. ú. L. medzi SKP úpadcu POD Slňava a W. X.. S poukazom na § 4 ods. 2 reštitučného zákona však povinná osoba je povinná s pozemkami až do navrátenia vlastníctva k pozemkom oprávnenej osobe nakladať so starostlivosťou riadneho hospodára a nemôže pozemok previesť odo dňa účinnosti tohto zákona do vlastníctva iného; takýto úkon je neplatný. Rozhodujúcou skutočnosťou podľa odporcu v danom prípade bolo, že kúpna zmluva bola uzatvorená v čase účinnosti reštitučného zákona a teda v zmysle § 4 ods. 2 tohto zákona bol takýto úkon od počiatku neplatný.

Z uvedeného dôvodu po preukázaní splnenia všetkých zákonných podmienok príslušný správny orgán rozhodol tak, že oprávneným osobám priznal právo na vrátenie vlastníckeho práva k označeným nehnuteľnostiam v rozhodnutí vymedzených podieloch.

V.

Právny názor NS SR

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“), ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. v rozsahu odvolacích dôvodov postupom podľa zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku tiež „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 202 v spoj. s § 250s O.s.p. podanie odvolania prípustné, nenariadil vo veci pojednávanie (§ 250ja ods. 2 v spoj. s § 250l ods. 2 O.s.p.) a po verejnej porade senátu jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že podanie odvolania nebolo dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 30. marca 2016 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Na úvod odvolací súd poukazuje na ustanovenia § 9 ods. 1 v spojení s § 8 písm. c) zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v zmysle ktorých s účinnosťou od 01.10.2013 obvodné úrady zriadené podľa predpisov účinných do 30.09.2013 sú okresné úrady podľa tohto zákona a podľa ods. 3 citovaného ustanovenia pôsobnosť o.i. obvodného pozemkového úradu ustanovená osobitnými predpismi prechádza na okresný úrad. Do postavenia Obvodného pozemkového úradu v Trnave nastúpil z titulu zákonných zmien Okresný úrad Piešťany. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky s týmto právnym nástupcom ďalej konal na strane odporcu. Pod všeobecným označením „odporca“ je potom nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa kontextu rozsudku.

Podľa § 1 reštitučného zákona tento zákon upravuje navrátenie vlastníctva k pozemkom, ktoré nebolo vydané podľa osobitného predpisu. Vlastnícke právo sa vracia k pozemkom, ktoré tvoria a) poľnohospodársky pôdny fond alebo do neho patria, b) lesný pôdny fond.

Podľa § 2 ods. 1 zákona právo na navrátenie vlastníctva k pozemku podľa tohto zákona môže uplatniť oprávnená osoba, ktorá je občanom Slovenskej republiky s trvalým pobytom na jej území, a ktorej pozemok prešiel na štát alebo inú právnickú osobu v období od 25.02.1948 do 01.01.1990 (ďalej len rozhodujúce obdobie) spôsobom uvedeným v § 3.

Podľa § 4 reštitučného zákona povinnými osobami sú právnické osoby, ktoré ku dňu účinnosti tohto zákona majú k pozemku vo vlastníctve Slovenskej republiky právo hospodárenia alebo právo správy, a poľnohospodárske družstvá (ods. 1).

Povinná osoba je povinná s pozemkami až do navrátenia vlastníctva k pozemkom oprávnenej osobe nakladať so starostlivosťou riadneho hospodára a nemôže pozemok previesť odo dňa účinnosti tohto zákona do vlastníctva iného; takýto úkon je neplatný. Právo na náhradu škody, ktorú povinná osoba spôsobí oprávnenej osobe porušením týchto povinností, zostáva nedotknuté (ods. 2).

Podľa § 68 ods. 1 zák.č. 328/1991 Zb. vecí, ktoré majú byť vydané oprávneným osobám podľa zákonov upravujúcich zmiernenie niektorých majetkových krívd, sa zahŕňajú do podstaty len vtedy, ak nároky neboli v zákonom ustanovených lehotách uplatnené alebo boli zamietnuté.

Predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu o potvrdení rozhodnutia odporcu o priznaní reštitučného nároku zúčastneným osobám ako osobám oprávneným podľa reštitučného zákona, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, primárne v medziach odvolania preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami účastníkov a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Z obsahu spisu krajského súdu, ktorého súčasťou bol aj administratívny spis odporcu, vyplynulo, že zúčastnené osoby si uplatnili v zákonnej lehote reštitučný nárok k pozemkom v k. ú, L.. Napriek skutočnosti, že SKP úpadcu POD SLŇAVA uzavrel v čase účinnosti reštitučného zákona, hoci ešte pred uplatnením reštitučného nároku oprávnenými osobami, kúpnopredajnú zmluvu s kupujúcim W. X., na základe ktorej bol príslušnou správou katastra povolený vklad do katastra, odporca vyslovil, že žiadatelia sú oprávnenými osobami v zmysle reštitučného zákona a splnili podmienky pre návratenie vlastníckeho práva k určeným pozemkom.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením a právnymi názormi súdu prvého stupňa. Zároveň poukazuje na skutočnosť, že obdobný prípad (pri rovnakej východzej situácii a totožnom skutkovom stave) bol riešený v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp.zn. 8Sžo/458/2009 zo dňa 20.10.2010, z ktorého odvolací súd cituje a na ktorý odkazuje: „Povinná osoba je povinná s pozemkami až do navrátenia vlastníctva k pozemkom oprávnenej osobe nakladať so starostlivosťou riadneho hospodára a nemôže pozemok previesť odo dňa účinnosti tohto zákona do vlastníctva iného; takýto úkon je neplatný. Právo na náhradu škody, ktorú povinná osoba spôsobí oprávnenej osobe porušením týchto povinností, zostáva nedotknuté.

Povinnou osobou v zmysle citovanej právnej normy je teda právnická osoba, ktorá má nehnuteľnosť, ku ktorej si reštitučný nárok uplatnila oprávnená osoba, ku dňu účinnosti reštitučného zákona, právo hospodárenia alebo právo správy pokiaľ ide o nehnuteľnosti vo vlastníctve Slovenskej republiky a poľnohospodárske družstvá. Takto ustanovenej povinnej osobe zákonodarca uložil povinnosť nakladať s pozemkami až do navrátenia vlastníctva oprávnenej osobe so starostlivosťou riadneho hospodára a súčasne jej uložil zákaz previesť takéto pozemky odo dňa účinnosti, t. j. od 01.01.2004 do vlastníctva inej osoby pod následkom neplatnosti takéhoto právneho úkonu.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že na základe skutkových okolností v danom prípade jednoznačne vyplýva právny záver, že prevod sporných pozemkov navrhovateľ 1./ uskutočnil kúpnu zmluvou zo dňa 16.04.2004, teda za účinnosti reštitučného zákona, z ktorých dôvodov táto zmluva je neplatná za zákona podľa § 4 ods.2 reštitučného zákona. Zákonodarca totiž jednoznačne v ustanovení § 4 ods.2 reštitučného zákona momentom účinnosti tohto zákona povinnej osobe uložil povinnosť nakladať s pozemkom so starostlivosťou riadneho hospodára a súčasne mu uložil zákaz previesť tento pozemok na inú osobu pod následkom neplatnosti takéhoto právneho úkonu. Teda zákonodarca zákonom ustanovil podmienky za splnenia ktorých sa stáva právny úkon neplatný, pričom vôľou zákonodarcu bolo zabezpečiť ochranu oprávnených osôb na zabezpečenie účelu reštitúcie v zmysle ustanovení reštitučného zákona. Treba zdôrazniť, že predmetná neplatnosť v danom prípade nastáva automaticky zo zákona bez toho, aby bolo potrebné neplatnosť príslušného právneho úkonu nejakým spôsobom osobitne vysloviť v inom súdnom konaní...

...Odvolací súd zároveň s poukazom na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. III. ÚS 127/2010-35 z 22.06.2010, považuje za potrebné uviesť, že k reštitučným nárokom žiadateľov je potrebné pristupovať zvlášť citlivo, aby v konaní podľa týchto zákonov v súlade so záujmami týchto osôb, ktorých ujma na základných ľudských právach a slobodách má byť aspoň čiastočne

kompenzovaná, nedochádzalo k ďalším krivdám. Nepochybne z toho vyplýva povinnosť pre všeobecné súdy vykladať právne normy v súlade s ústavnými princípmi, ktoré sú v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu. Princíp spravodlivosti a požiadavka materiálnej ochrany práv sú totiž podstatnými a neopomenuteľnými atribútmi právnej ochrany (v rámci koncepcie materiálneho právneho štátu)..."

Odvolací súd zdôrazňuje, že SKP je povinný riadiť sa aj ustanovením § 68 ods. 1 zák. č. 328/1991 Zb., v zmysle ktorého veci, ktoré majú byť vydané oprávneným osobám podľa zákonov upravujúcich zmiernenie niektorých majetkových krívd, ktorým nepochybne je aj reštitučný zákon, sa zahŕňajú do podstaty len vtedy, ak nároky neboli v zákonom ustanovených lehotách uplatnené alebo boli zamietnuté. V danom prípade si oprávnené osoby v zákonnej lehote uplatnili svoj reštitučný nárok, preto nehnuteľnosti, ktoré SKP kúpnopredajnou zmluvou previedol na inú osobu za účinnosti reštitučného zákona, nemali byť zahrnuté do konkurznej podstaty a SKP nebol oprávnený s nimi disponovať. Navyše zákaz scudziť takého nehnuteľnosti vyplýva pre povinné osoby aj s vyššie citovaného § 4 reštitučného zákona. Tvrdenou neinformovanosťou sa SKP nemôže zbaviť zodpovednosti a nemožno ňou zhojiť jeho porušenie povinností ako ani porušenie reštitučného zákona.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa preto v plnom rozsahu stotožnil so skutkovými i právnymi závermi krajského súdu, na ktoré s poukazom na § 219 ods. 2 O.s.p. v podrobnostiach odkazuje. Keďže odvolacie námietky navrhovateľa, ktoré boli v podstate totožné s jeho tvrdeniami obsiahnutými v opravnom prostriedku a s ktorými sa krajský súd vysporiadal, neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť jeho rozsudku, odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že navrhovateľovi vzhľadom na neúspech v konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odporcovi zákon priznanie trov neumožňuje a účastníci konania si návrhu trov neuplatnili.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.